

[Henry Christensen.]

i hvert fald de første år forventes at give underskud, og at det i øvrigt skal finansieres af de licenser, radiolyttere og seere betaler.

Men også derudover vil der være en række principielle og andre indvendinger mod oprettelsen af det påtænkte statsradioblad. Disse indvendinger, der utvivlsomt er ministeren bekendt, har, som det er fremgået, fundet tilslutning fra et flertal af de repræsentanter, folketetinget udpeger til radiorådet. Der er bl. a. på denne baggrund i høj grad den mulighed til stede, at der ikke i folketetinget vil være et flertal for en beslutning, der godkender det nye radioblad.

Under henvisning hertil må jeg anse det for urimeligt, om der nu kort tid efter, at folketetinget er hjemsendt, af ministeren blev foretaget en godkendelse, som muligvis måtte være i strid med folketingets flertal, og uden at dette flertal på nuværende tidspunkt havde mulighed for at gøre sin indflydelse gældende.

Derfor vil jeg finde det rigtigt, om undervisningsministeren vil afstå fra at tage stilling til det pågældende spørgsmål, før folketetinget atter er samlet og spørgsmålet eventuelt kan behandles her.

Undervisningsminister *Jørgen Jørgensens* svar (den 22. juni 1961):

Efter de oplysninger, der foreligger for mig, er sagen endnu ikke færdigbehandlet inden for radiofonis ledelse, og jeg har ikke modtaget nogen indstilling i sagen. Jeg kan dertil yderligere føje, at der ikke vil blive truffet nogen afgørelse af spørgsmålet i dette folketingsår.

Af *Henry Christensen* til forsvarsministeren (den 16. juni 1961):

„Vil forsvarsministeren nærmere begrunde den fremgangsmåde, der for nylig har været anvendt, hvorefter en finansudvalgssag om 60 mill. kr. til NATO-depoter af forsvarsministeren er klausuleret som hemmelig, således at både befolk-

ning og folketetinget som sådan søges holdt i uvidenhed?

Hvorledes finder forsvarsministeren i øvrigt denne hemmeligholdelse i overensstemmelse med grundlovens § 46, hvorefter ingen udgift må afholdes uden hjemmel i særlig bevillingslov?“

Efter folketingets hjemsendelse er det blevet oplyst, at forsvarsministeren til finansudvalget har fremsendt et bevillingsandragende om 60 mill. kr. til anvendelse for oprettelse af forskellige NATO-depoter.

Dette andragende har imidlertid været klausuleret som hemmeligt, således at der hverken til folketing eller offentligheden måtte tilgå nærmere oplysninger.

Forsvarsministeren har, efter at sagen alligevel er kommet frem, erklæret, at de 60 mill. kr. drejer sig om udlæg, der senere helt eller delvis vil blive refunderet af den særlige NATO-pulje. Denne omstændighed kan imidlertid ikke begrunde en fravigelse fra sædvanlig praksis. Foreløbig drejer det sig i hvert fald om disponering over danske statsmidler, og selv om det allerede nu havde drejet sig om midler, der stammede direkte fra NATO, måtte de sædvanlige former for den danske stats disponering over disse midler formentlig respekteres.

Den omstændighed, at det drejer sig om midler til anvendelse for forsvaret, kan muligvis i særlige tilfælde kræve en speciel hensyntagen, specielt hvad angår enkeltheder med hensyn til særlige anlæg, depotter med videre.

Men selv sådanne hensyn er det vanskeligt at se kan motivere, at i hvert fald rammebeløbet for den pågældende bevilling ikke kan behandles på sædvanlig vis, således at folketingets bevillingsret respekteres.

I det foreliggende tilfælde er det vel endda sandsynligt, at den interesse, der ud fra militære grunde om hemmeligholdelse måtte eksistere, kan opnås, idet det er vanskeligt at se, at selve oprettelsen af de pågældende depotter, der forudsætter en række ekspropriationer, kan forblive hemmelig. Men i